

TOLERANȚA ȘI LIMITELE EI

Aprecieri pentru această carte

O carte extraordinară, solid documentată și atent argumentată. Fără un ton moralizator, dar profund ancorată biblic, oferă atât claritate teoretică, cât și aplicații practice. Autorii nu se limitează la a descrie problema, ci oferă un răspuns coerent și aplicabil, bazat pe Scriptură. Una dintre cele mai influente lecturi din ultima perioadă. Este, fără îndoială, una dintre cele mai influente cărți pe care le-am citit în ultimul timp.

Este remarcabilă această carte. Se citește ca un comentariu lucid asupra realităților de astăzi. McDowell și Hostetler explică limpede cum ceea ce este numit «noua toleranță» ajunge, în esență, să fie profund intolerantă. Nu este doar o tendință culturală, ci o agendă ale cărei efecte le trăim deja. O carte clară, provocatoare și extrem de necesară.

Unul dintre lucrurile care m-au impresionat cel mai mult este faptul că soluția propusă pornește de la dragoste. Pentru mine, ca părinte, cartea a devenit un instrument extrem de valoros, ajutându-mă să-mi echipez copiii nu doar cu adevărul, ci și cu un mod sănătos și respectuos de a relaționa cu cei care gândesc diferit.

De același autor,
la Editura Scriptum au mai apărut:

10 așteptări de la un tată
Adolescența
Codul lui DaVinci. În căutarea adevărului
Cum arată dragostea
Dovezi în favoarea învierii
Dragostea are întotdeauna dreptate
Generația instrăinată
În căutarea certitudinii
Mai mult decât un simplu tâmplar
Martorul
Necenzurat
Neînfricat
Relație prin Cuvânt
Secretul artei de a iubi
Sunt un tată bun?
Toleranța și limitele ei

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MCDOWELL, JOSH

Toleranța și limitele ei / Josh McDowell, Bob Hostetler. - Oradea :
Scriptum, 2025

ISBN 978-606-031-275-8

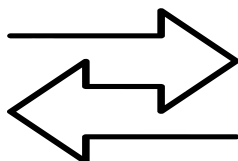
I. Hostetler, Bob

2

316

TOLERANȚA ȘI LIMITELE EI

*Provocarea culturii moderne
la valorile morale*

Josh McDowell
& Bob Hostetler

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title
The New Tolerance
by Josh McDowell
© 1998 by Josh McDowell & Bob Hostetler. All rights reserved.

Translated in Romanian language with permission from
Josh McDowell Ministry
P.O. Box 131000
Dallas, TX 75313-1000, USA

Campus Crusade for Christ in Romania:
Aleea Lacul Morii nr. 3 sector 6, București
Tel.: 031-405.76.04

Ediția în limba română, publicată sub titlul
Toleranța și limitele ei
de Josh McDowell

© 2025 Editura Scriptum®
str. Simion Bărnuțiu nr. 2, 410204 Oradea – Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, citatele biblice sunt preluate din traducerea NTR – Noua traducere a Bibliei în limba română și VDC traducerea D. Cornilescu revizuită. Alte versiuni ale Bibliei folosite din limba engleză KJV – King James Version, NASB – New American Standard Bible, NKJV – New King James Version, NIV – New International Version, NLT – New Living Translation, RSV – Revised Standard Version.

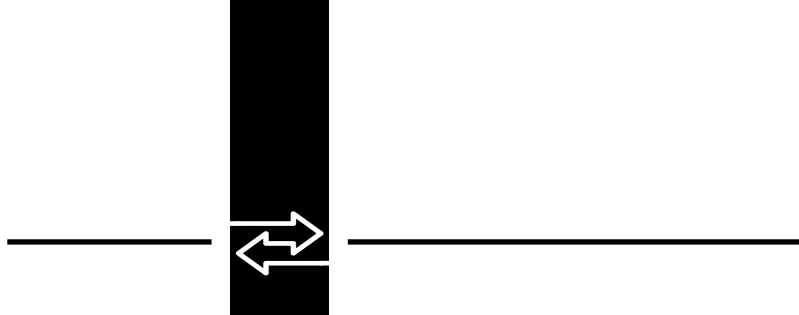
*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN (tipărit) 978-606-031-275-8
ISBN (e-book) 978-606-031-276-5

Tiparul executat în U.E.

*Lui Dave Bellis,
a cărui prietenie nu poate fi prețuită destul,
ale cărui daruri nu pot fi îndeajuns respectate.*

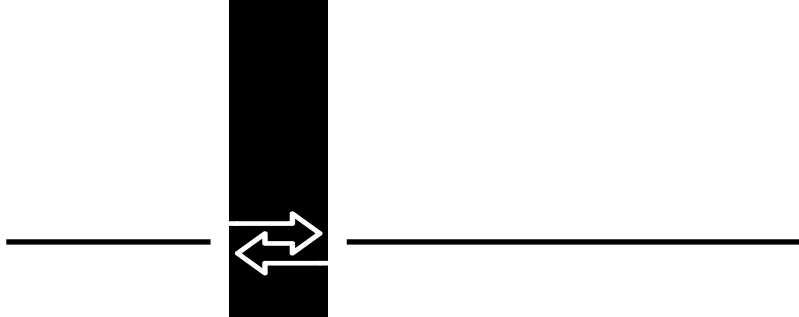

Cuprins

<i>Mulțumiri</i>	9
1. O amenințare crescândă.....	11
2. Două tipuri de toleranță	21
3. Prețul toleranței	39
4. Implicațiile toleranței	63
5. Tacticile toleranței	79
6. O cale nespus mai bună	93
7. Toleranță și educație	115
8. Toleranță și guvernare	141
9. Toleranță și societate	161
10. Biserica și toleranța	181
11. Strălucind ca niște lumini	201
<i>Glosar de termeni</i>	215
<i>Resurse recomandate</i>	219

Mulțumiri

Am dori să amintim, plini de gratitudine, următoarele persoane: Steve Brown din Ontario, Canada, care a lucrat împreună cu mine (Josh) ca stagiar mai bine de un an, pentru munca sa amplă de cercetare și de strângere a informației și a surselor, pentru ingenioasa lui analiză a postmodernismului și a efectelor sale asupra culturii de astăzi.

Dr. David Ferguson, care a analizat mesajul central al cărții și care ne-a oferit sugestii valoroase.

Kathi Mills, pentru felul în care a folosit datele ce au rezultat în urma cercetării pentru a înjgheba prima formă a cărții. Intuițiile ei, abilitatea de a oferi ilustrații practice și munca de a împărtăși documentația în capitole bine drămuite ne-au fost de mare folos în crearea manuscrisului final.

Beth Strawhun, pentru eforturile ei de cercetare.

Dave Bellis, agentul meu (Josh) și coordonatorul departamentului de dezvoltare a resurselor adunate mai bine de douăzeci și unu de ani, pentru ajutorul dat în dezvoltarea structurii cărții și pentru participarea la brainstormingul legat de mesajul cărții și pentru parteneriatul în scopul păstrării unui mesaj bine focalizat.

Ron Beers și Ken Peterson de la Tyndale House Publishers, pentru încurajările și dedicarea lor. În timpul scrierii cărții, ne-am dat seama cât de important este să avem alături de noi oameni precum cei de la Tyndale House Publishers.

O AMENINȚARE CRESCÂNDĂ

Creaturile Borg. Pe jumătate om, pe jumătate mașină. O specie extrem de evoluată de prădători. Își atacă fără milă victimele și le asimilează în „Colectiv”, grupul cu o singură minte în care orice gând individual, acțiune personală sau personalitate dispar.

Creaturile Borg nu coexistă cu alte forme de viață sau cu alte culturi. Distrug orice indivizi sau lumi inferioare pe care le întâlnesc, iar ceea ce rămâne, asimilează. Nu au conștiință. Nu au moralitate. Și nu se vor opri până nu îi vor fi distrus sau asimilat pe toți dușmanii lor.

Creaturile Borg sunt, desigur, fictive – ingenioasă plăsmuire a minților dindărătul serialului *Star Trek*. Dar Borg au un corespondent în cultura contemporană.

Foarte probabil, ți-au infestat deja comunitatea, școala și chiar copiii. S-ar putea să fi început să lovească deja în credința și viața ta de mărturie. Dar dacă n-au făcut-o încă, oricând ar putea începe să influențeze și să-i contamineze pe cei mai dragi dintre ai tăi. Și nu vor avea odihnă până nu vor obține asimilarea totală a ta și a familiei tale. Această amenințare din viața reală se numește „noua toleranță”, două cuvinte simple ce descriu o doctrină modernă complexă.

NOUA TOLERANȚĂ

Pentru multă vreme, am crezut că știu ce vor să spună oamenii atunci când folosesc cuvântul *toleranță*. Dar am ajuns să înțeleg că între ceea ce însemna mai demult cuvântul și ceea ce a ajuns să însemne astăzi există o distanță colosală.

Doctrina toleranței propagată astăzi (ceea ce, de aici încolo, voi numi „noua toleranță”) trece mult dincolo de definiția dicționarului *Webster*, care descrie *toleranța* astfel: „a recunoaște și a respecta credințele, opiniile și practicile altora etc., fără a le împărtăși” și „a îndura sau a suporta [ceva sau pe cineva pe care nu îl agreezi în mod special]”.¹ Dar cuvântul nu mai înseamnă, nici nu mai promovează aceasta, cel puțin pentru majoritatea oamenilor și instituțiilor care îl folosesc... și în special în cazul studenților. Iar *noua* toleranță presupune o serioasă amenințare pentru tine, pentru familia ta, după cum vom vedea și în cazul Monicăi și al ficei ei, Sherry.²

STILURI DE VIAȚĂ DIFERITE

Monica a fost crescută într-o familie de necredincioși, dar iubitoare, în care se impuneau reguli și parametri destul de stricți. Fiind o elevă bună și, potrivit părinților ei, o „fetiță cuminte”, Monica a luat drumul facultății la vârsta de 18 ani. A obținut note mari, s-a implicat în activități laudabile în cadrul campusului și și-a vizitat părinții cu consecvență, în fiecare vacanță. Apoi, în ultimul ei an de școală a locuit în aceeași cameră cu o creștină entuziastă, care, cu răbdare, a răspuns nenumăratelor întrebări puse de Monica, până când, într-o vineri după-masa, Monica și-a încredințat viața lui Isus Cristos. A început să se implice în activitățile unei biserici din împrejurimi unde, la scurt timp, a întâlnit un tânăr creștin de mare ținută, care se numea Jack. La un an după aceasta, le-a prezentat-o părinților pe prima lor nepoată, Sherry. Viața nu putea fi mai luminoasă.

1 *Webster's New World Dictionary of English*, ediția a 3-a, s.v. „tolerate”.

2 Povestea lui Sherry și a Monicăi e fictivă, dar se bazează pe mai multe experiențe reale familiare autorilor.

Dar când Sherry a ajuns la vârsta adolescenței, lucrurile au început să se schimbe. La început, semnele au fost discrete, dar în cele din urmă Monica și Jack au fost nevoiți să recunoască faptul că fiica lor respingea multe dintre valorile cultivate în căminul lor. Au fost îndurerați, dar au continuat să se roage pentru Sherry, sperând și crezând că „va depăși momentul” și se va întoarce la lucrurile cu care a fost învățată de ei. Au fost totuși liniștiți să știe că, în ciuda diferențelor de opinie, nu s-a lăsat atrasă în consumul de droguri sau de alcool, așa cum se întâmpla cu mulți dintre apropiații ei. Sherry a absolvit liceul cu merite deosebite și s-a îndreptat spre aceeași facultate urmată mai demult de mama sa. Acolo l-a întâlnit pe Tony.

„O să ți se pară grozav, mamă!” le-a spus Sherry în prima ei vizită de la începerea facultății. „E așa de dulce – ca să nu-ți mai spun cât de genial este. La orice curs e primul. Toți îl respectă. Și să vezi cum se poartă cu mine: ca și cu o regină!”

Monica a zâmbit. „Mă bucur tare mult pentru tine. Deci când îl întâlnim și noi?”

„Păi, noi speram să fim amândoi aici de Crăciun. Sigur, nu pentru toată vacanța de două săptămâni. Vrem să petrecem o parte din ea și cu părinții lui. Dar suficient de mult ca să vă cunoașteți”.

„Excelentă idee, iubito! Eu și cu tata ne-am bucura mult de tot. Doar să ne anunți când veniți, ca să știu să am camera de oaspeți pregătită”.

Sherry șovăi. „Sigur, mamă. Deși..”. Trase adânc aer în piept. „Păi, știi, chiar crezi că e nevoie de camera musafirilor? Eu mă gândeam să stăm amândoi în camera mea”.

Monica făcu ochii mari. „Lasă glumele, dragă. Cum să faci asta? N-ar fi deloc potrivit”.

„Da, eram sigură că ai să spui asta”, răspunse Sherry. „I-am explicat lui Tony cum vedeți voi lucrurile astea, dar i-am promis că am să vorbesc oricum cu voi. Însă nu-ți face griji. O să vă respectăm și o să dormim în camere separate cât timp vom sta aici”.

Inima Monicăi bătea cu putere, ca niște tobe zgomotoase. „Cât timp stați cu noi?! Cum adică, doar cât stați cu noi? Îmi spui cumva că aveți de gând să dormiți împreună când nu sunteți la noi în casă?”

„Păi, deja dormim așa, mamă”, îi explică Sherry cu răbdare. „Ne iubim. Doar nu te aștepți să...”

Monica o întrerupsese. „Mă aștept să respecti valorile morale cu care te-am deprins de când erai mică”.

„Dar le respect, mamă”, răspunse Sherry. „Tocmai de aceea am fost de acord să dormim în camere separate cât timp stăm cu voi. Dar acasă la Tony sau la școală, sigur, e altceva”.

Monica începu să dea din cap. „Vrei să-mi spui că părinții lui Tony nu sunt deranjați de faptul că voi doi dormiți împreună în casa lor?”

„Nu, mamă. Deloc! La urma urmei, nu toată lumea are aceleași opinii și convingeri ca tine cu privire la subiectul ăsta”.

Monica nu înceta să își clatine capul. „Știi lucrul ăsta”, spuse în timp ce își ștergea o lacrimă de pe obraz. „Dar cel puțin tu am crezut că le ai”.

Sherry se ridică de pe balansoar, mutându-se lângă mama sa, pe canapea. „Mamă, în multe privințe am aceleași puncte de vedere ca și tine. Tu și tata m-ați învățat multe. Dar tu știi bine, există unele lucruri în care eu trebuie să decid de una singură, așa cum știu eu. Pentru tine și tata, faptul de a locui împreună înainte de căsătorie a fost și rămâne ceva nepermis. Dar eu văd lucrurile altfel. Asta încerc să te fac să înțelegi. Tu ai sistemul tău de valori și eu îl am pe al meu. Faptul că nu sunt identice nu înseamnă că unul e cel bun și corect, iar celălalt e greșit. De asemenea, asta nu înseamnă că nu ne putem respecta reciproc opiniile. De fapt, aici e toată problema. Trebuie să respectăm și să prețuim sistemele de valori diferite – al tău, al meu, al oricui altcuiva – exact așa cum îl respectăm și îl prețuim pe al nostru. Orice altă atitudine ar fi intolerantă. N-avem voie să îi forțăm pe alții să accepte sistemul nostru de valori. Pur și simplu nu e corect. Te rog încearcă să înțelegi lucrurile astea!”

Monica abia își înăbușea un suspin adânc. „Nu știu ce să zic, scumpa mea. Pur și simplu nu știu!”

O IMENSĂ PRĂPASTIE

Sherry era deja victima noii toleranțe. Iar biata ei mamă era complet bulversată de gândirea și... modul de viață al fetei sale. Și tocmai aceasta este prăpastia pe care noua toleranță o sapă între foarte mulți părinți și copii, o prăpastie în fața căreia mulți nu pot

face altceva decât să își clatine încet și trist capul, întrebându-se unde au greșit în educația pe care au dat-o copiilor lor (această „prăpastie” va fi explicată pe larg în capitolul 2).

Însă pericolele noii toleranțe nu încetează aici. Chiar dacă apropiații tăi nu se lasă vrăjiți la auzul primului ei cântec de sireună, noua toleranță continuă să aibă multe implicații primejdioase pentru tine, familia și biserica ta. Te va expune unor critici severe. S-ar putea să te poarte prin săli de tribunal, unde să dai socoteală în fața legii. S-ar putea chiar să te coste locul de muncă.

Luați aminte la cazul lui Jerrold Warner. Acesta, profesor la Colegiul Arizona Western din Scottsdale, Arizona, primea anual cuvinte elogioase pentru munca sa; asta până când s-a implicat în Uniunea Studenților Creștini în cadrul campusului. Cu toate acestea, după ce, prin afișe, a anunțat întreg campusul despre vizionarea unei casete intitulată *American Peril* (Pericol american) în cadrul unei întâlniri a Uniunii (USC), șeful de catedră al facultății în care activa Warner a cerut imediată dezlipire a afișelor înainte ca evenimentul să aibă loc. Pe lângă aceasta, Warner a fost informat că nu i se mai permite să găzduiască întâlniri ale Uniunii în clasa lui fără a avea în prealabil permisiunea vicepreședintelui, în ciuda faptului că alte facultăți organizau periodic întâlniri de club – după cum Warner mai făcuse – fără acea permisiune.

Problemele lui Warner nu s-au încheiat aici. În martie 1995, profesorul a fost înștiințat că reînnoirea contractului său de muncă nu mai era posibilă. Cu alte cuvinte, era dat afară.

„Înainte de a fi identificat cu Uniunea Studenților Creștini”, spunea James Mueller, un avocat specializat în apărarea libertății religioase, „evaluările domnului Warner, ca angajat, erau deosebit de favorabile și dumnealui era evaluat de către angajator cu «peste așteptări». Faptul că nu i-a mai fost înnoit contractul se pare că e direct legat de susținerea și sponsorizarea Uniunii”.¹

De ce oare un profesor își pierde funcția doar pentru că susține o organizație creștină? Răspuns: o nouă definiție a toleranței.

Sau gândiți-vă la cazul lui Beverly Schnell. Aceasta căuta un

---

1 Comunicat de presă, Institutul Rutherford, 26 martie 1997.

chiriaș care să o ajute să își repare și să își restaureze casa veche de o sută de ani, în schimbul unei chirii mai mici. Fiind creștină, ea spera să poată oferi slujba tot unui creștin demn de încredere și matur. Așa că a întocmit un anunț în care căuta „un meșter creștin”.

Anunțul ei a stârnit oficialitățile guvernamentale, care au reacționat foarte rapid. Anunțul său banal, au decretat ei, era „un caz tipic de discriminare sexuală și religioasă”. În loc să plătească cel mult șase, opt dolari, anunțul a ajuns să o coste suma de opt mii de dolari, din cauza amenzilor și taxelor impuse de birocrăția statului.¹

Însă această nouă definiție a toleranței nu doar că presupune o posibilă amenințare pentru tine, dar îi expune și pe copiii tăi pericolului și suferinței. S-ar putea să te întrebi cum se poate ca întâmplările povestite mai jos să aibă drept cauză tocmai „toleranța”, deoarece mult mai evident e că au de a face cu intoleranța. Dar ele sunt în strânsă legătură cu apariția și întemeierea noii toleranțe.

Shannon Berry, elev în clasa întâi la Școala Primară Bayshore din Bradenton, Florida, a vorbit într-o pauză cu un coleg de clasă despre credința în Isus Cristos pe care o împărtășeau. Învățătoarea, auzind conversația, i-a tras pe amândoi deoparte și i-a muștrat, spunându-le că „nu aveau voie să vorbească despre Isus la școală”.²

Un incident asemănător s-a petrecut în Selkirk, New York, când învățătoarea de la o clasă a treia nu i-a permis unei eleve să citească Biblia în timpul ei liber. Fetiței care plângea i s-a spus să nu mai aducă acea carte interzisă la școală.³

Raymond Raines, din clasa a patra, a făcut greșeala de a-și pleca ușor capul pentru a șopti o rugăciune în tăcere, înainte de a lua prânzul. Acel mic gest a fost urmat de o vizită la biroul directorului, unde Raymond a fost înștiințat că, dacă mai e văzut încă o dată că se roagă, chiar și în tăcere, va fi pedepsit.⁴

1 Brigid McMenamin, „The PC Enforcers”, *Forbes*, 10 februarie 1997, p. 86.

2 Jay Sekulow și Keith Fournier, *And Nothing but the Truth*, Thomas Nelson, Atlanta, 1996, p. 82.

3 Brannon Howse, „The People and Agenda of Multicultural Education”, *Understanding the Times*, ianuarie 1997, p. 3.

4 Chuck Colson, „Facilitating Faith, Do We Need A Prayer Amendment?”, *BreakPoint*, 8 februarie 1995.

Asemenea experiențe nu se limitează la copiii mici, nici la cei din școlile primare. O fată de paisprezece ani a dat de bucluc la ora de istorie, în școala parohială pe care o frecventa. Elevii aveau de elaborat o constituție pentru o țară fictivă. Discuția s-a transformat în dezbateri aprinsă atunci când, politicos, fata a obiectat la ideea că o constituție include libertatea preferințelor sexuale și a susținut cu tărie că preferințele sexuale nu meritau o mențiune specială în constituție. Aproape instantaneu, un coleg a izbucnit spunându-i: „Ești o bigotă!”. Profesorul a intervenit atunci ca să prevină alte insulte, dar rana fusese deja produsă; părinții fetei au trebuit să o ajute să depășească momentul în care fusese pe nedrept etichetată astfel de colegul ei.¹

Cu câțiva ani în urmă, am întrebat-o pe fiica mea, Katie, dacă îi e frică de porecle sau etichete pe care ar putea să le primească la școală. Am fost surprins să îi aud răspunsul. Mi-a spus pe loc că îi e frică să fie numită „intolerantă”. Această etichetă a fost suficientă ca să stârnească frica în inima de adolescentă a fetei mele.

Credincioși creștini din America de Nord și de pretutindeni, care au copii și adolescenți se confruntă cu astfel de situații și sunt supuși în mod frecvent unor astfel de tratamente. De ce? Din cauza noilor interpretări ale toleranței.

Nu doar tu și familia sunteți expuși, ci și biserica ta se va confrunta (dacă nu s-a confruntat deja) cu ostilitatea crescândă și persecuția ce se nasc în urma acestei teribile amenințări.

Un oraș din statul Illinois a emis un ordin prin care au fost interzise întâlnirile care adunau mai mult de trei persoane o dată (aici erau incluse orele particulare, bisericile-de-casă, studiile biblice, grupurile de rugăciune).²

Pastorul unei biserici din Pennsylvania a fost amenințat că va fi dat în judecată de către un fost membru ce fusese exclus din biserică din cauză că era homosexual.³

---

1 Experiență personală legată de Steve Brown, cercetător pentru Josh McDowell Ministry.

2 „Christianity under Attack”, The Rutherford Institute, www.rutherford.org/central.html

3 Ibidem.

O altă biserică din statul Pennsylvania a primit o înștiințare prin care era anunțată că proprietatea sa urma să fie vândută prin licitație publică pentru a fi plătite taxele școlii. Biserica și-a pierdut statutul de instituție neplătitoare de taxe în 1994, în urma unei decizii a consiliului municipal de a anula scutirea de taxe a tuturor bisericilor și a organizațiilor non-profit protestante.¹

Aceste lucruri nu se întâmplă doar în vremea de acum. În lunile și anii care urmează, astfel de lucruri se vor întâmpla și mai des, implicând și mai multă vehemență. Toate acestea din cauza noii definiții a *toleranței*.

SCHIMBĂRI CULTURALE DE RĂU AUGUR

În timp ce citiți aceste rânduri, societatea din care faceți parte este supusă unei schimbări culturale ce poate fi etichetată drept cea mai vijelioasă și mai întunecată din istoria omenirii, o schimbare pe care autorul Dennis McCallum o numește „metamorfoza culturală ce transformă fiecare aspect al vieții de zi cu zi, răspândindu-se prin intermediul educației, cinematografei, televiziunii și a altor forme de media”.² Avem de a face cu o schimbare de o asemenea amploare, încât implicațiile ei sunt deconcertante. Lucrul cel mai înfricoșător rămâne totuși ignoranța și pasivitatea celor mai mulți dintre creștini. Drept urmare, s-ar prea putea ca în viitorul nu chiar atât de îndepărtat să ne trezim într-o cultură ce e nu numai nereceptivă, ci și ostilă în mod fățiș față de Biserica și Evanghelia lui Isus Cristos. O cultură în care cei ce proclamă Evanghelia vor fi numiți bigoți și fanatici. O cultură în care persecutarea creștinilor va fi nu doar permisă, ci și încurajată. Și tot ce se va întâmpla va fi rezultatul „noii toleranțe”.

„Cum e posibil așa ceva?” ați putea întreba. „Cum poate ceva numit «toleranță» să creeze ostilitate? Cum ar putea «toleranța» să

---

1 Ibidem.

2 Dennis McCallum, „Are We Ready?”, *The Death of Truth*, editor Denis McCallum, Bethany House, Minneapolis, 1992, p. 12.

facă din mine, din copiii mei și din biserica la care merg victime? Cum ar putea o idee ce pare atât de bine intenționată să dea naștere la oprimare și persecuție?”

Următorul capitol va dezvălui adevărata față a toleranței.

